

Hayatın ınarı

– Mehmet Tevfik ELTAS · 11 Ekim 2024

Gönül pınarım akarken ovama gözlerim çöl
Sevinçlerdi sineme doğan
Ben; bir ınar ağacı
Zenginliğim: çocuk gönlüm
Baharda açan tomurcuklar
Hepsi sanki kelebek doğurdular.

Dallarımdan gölgeliğim
Çiçeğiyle ağırlanan bir nefesti sanki bahar
Dalda yaprak olunca
Tükelenen yaz
Zaman tüneline yürürken
Gelecekte habersiz
Geçmişin anılarıyla
Sevgi yazdık beraberce
Konuşurduk kardeşçe.

Ne oldu da zaman tüneli tersine mi aktı birden?
Sinemden düşmeyi isteyenler
Dal mı bırakır yaprağını, yaprak mı düşer dalından?
Atiyi bırakıp maziye gömülenler
Zaman akarken birden
Şapka düşer kel görünür
Maske düşer yüz görünür
Gerçeğinden gören ben

Ayrılıklar, anılar iz bırakır sana
Çıkar girmesin araya
Dostluklar hazan mevsiminde savrulmasın
Bahane hazır dile
Zamanı gelen hazan
Kaynıyor sanki kazan
Dünya girince araya.

Gözlerime görünen

Kelebek mr katar
Dostluklar topraksız kalıyorsa eğer.

Hazan gazeli düşerken birer birer yere
Arı sanki kelebek
Aęularıyla vurunca
Yıldırdılar.